

Fange Grønne Frosker

En Podkastepisode Fra Fortiden

Da jeg studerte journalistikk og sto fast i en innleveringsoppgave, tipset en av lærerne meg om podkast.

«Det kommer til å bli det nye store,» sa han.

For femten år siden var podkast like fremmed for meg som TikTok kan være for foreldregenerasjonen i dag. Jeg satt med et spørrende blikk og lurte på hva det var han snakket om, men han ga meg et par lenker og noen ark med informasjon om *denne nye måten å høre radio på*.

«Her. Skriv!»



Foto: Nasjonalmuseet

Jeg skrev aldri om podkast i 2005. Det hørtes trått ut. Og for å være ærlig forsto jeg ikke helt hva det gikk ut på. I stedet skrev jeg om en kunstinstallasjon på en parkeringsplass på Tullinløkka i Oslo: «*Kyss Frosken! Forvandlingens kunst!*» En enorm, oppblåsbar frosk i signalgrønt sto plassert midt på asfalten. Der ligger nyhetsverdien, tenkte jeg. Podkast ble byttet ut med en grønn frosk.

Teksten jeg endte opp med å skrive ble ikke all verden, men jeg tar meg ofte i å tenke på den grønne kunsten når jeg hører om podkast. Jeg burde ha fulgt lærerens råd. Jeg burde ha skrevet om *den nye radioen*. I stedet valgte jeg noe jeg forsto umiddelbart. Noe jeg så fra trikkevinduet to ganger om dagen. Noe som nærmest insisterte på å bli skrevet om.

Trikken til og fra skolen passerte Tullinløkka. Frosken kom til syne enten jeg ville eller ikke. Hvem klarer å vende blikket bort fra en gigantisk, neongrønn skulptur midt på en parkeringsplass?

Kunst har en egen evne til å rope. Den ber om oppmerksomhet. Podkast gjorde ikke det. Den krevde nysgjerrighet. Den krevde at jeg satte meg inn i noe jeg ikke allerede forsto. Og det er kanskje der forskjellen ligger.

Podkast tok av. Ikke gradvis, men eksplosivt. Det poddes i alle kriker og kroker og det finnes ikke noe tema som det ikke kan poddes om.

For min del slo det ikke an før i 2012. Da oppdaget jeg intervju-podkaster og begynte å bruke formatet både til underholdning og faglig påfyll. I dag følger podkasten meg overalt. I bil, på buss, på tur, mens jeg rydder kjøkkenet eller legger sammen klær. Den er blitt en naturlig del av mediehverdagen.

Frosken på Tullinløkka fikk stå i noen måneder før den forsvant. Parkeringsplassen er siden blitt erstattet av en grønn lunge. Podkasten derimot, har aldri vært mer levende.

Storbyer trenger grønne lunger, og kanskje, noen ganger, en grønn frosk som kan forvandles og minne oss på at nyhetsverdien ikke oppstår av seg selv. Den må oppdages, vurderes, prioriteres og formidles. Nyhetene finnes ikke før noen ser dem og tar ansvaret for å fortelle dem videre. Jeg burde ha skrevet om podkast. Men uten frosken, ville jeg da forstått hva nyhetsverdi egentlig er?

Faktaboks:

Kyss Frosken ble gjennomført i regi av Nasjonalmuseet for kunst, arkitektur og design i forbindelse med 100-års markeringen for unionsoppløsningen i 1905.

Prosjektet framsto som er artikulering av sammenslåingen av de fire tidligere institusjonene inn i nye Nasjonalmuseet. Frosken skapte mye debatt, slik som kunst skal.

Den fikk stå fra 28. mai til midten av september 2005.